

eul_wid: bww-bn

Ἱπποκράτης καὶ τὸ Ἱπποκρατικὸν Σῶμα · Hippocrates and the Hippocratic Corpus

On Fistulas

Περὶ συρίγγων

Period: Κλασική Classical
Dialect: Ἰωνική Ionic
Domain: Ἱατρική Medicine
Format: Πραγματεία Treatise

Σύριγγες γίνονται μὲν ὑπὸ φλασμάτων καὶ φυμάτων, γίνονται δὲ καὶ ὑπὸ ἐρεσίας, καὶ ἱππασίης, ὅταν ἀθροισθῇ ἐν τῷ γλουτῷ αἷμα πλησίον τῆς ἔδρης· σηπόμενον γὰρ νέμεται ἐς τὰ μαλθακά, ἅτε ὑγροῦ ἐόντος τοῦ τε ἀρχοῦ, καὶ τῆς σαρκὸς μαλθακῆς, ἐν ᾗ νέμεται, ἔστ' ἂν τὸ φῦμα ῥήξῃ καὶ κάτω ἐς τὸν ἀρχὸν διασῆψῃ.

¹ Ἐπὴν δὲ τοῦτο γένηται, συριγγοῦται, καὶ ἰχώρ ῥέει, καὶ κόπρος ῥεῖ δι' αὐτῆς καὶ φῦσα καὶ βδελυγμὴ πολλή. Ὑπὸ μὲν οὖν τῶν φλασμάτων γίνεται, ὁκόταν τι τῶν περὶ τὸν ἀρχὸν χωρίων φλασθῇ ὑπὸ πληγῆς, ἢ ὑπὸ πτώματος, ἢ ὑπὸ τρώματος, ἢ ἱππασίης, ἢ ἐρεσίας, ἢ ὅσα τοιοῦτότροπά ἐστι· ξυνίσταται γὰρ αἷμα· σηπόμενον δὲ ἐκπύσκειται· ὑπὸ δὲ τοῦ ἐκπυῖσκομένου πάσχει ἅπερ ἐπὶ τῶν φυμάτων εἴρηται. Πρῶτον μὲν οὖν ὅταν τι τοιοῦτον αἴσθῃ φυόμενον φῦμα, τάμνειν ὡς τάχιστα ὦμόν πρὶν ἢ διαπυῆσαι ἐς τὸν ἀρχόν. ^[10]

³ Ἦν δὲ νοσέοντα ἤδη τὴν σύριγγα παραλάβῃς, λαβὼν σκορόδου φύσιγγα νεαρὴν, ἀνακλίνας τὸν ἄνθρωπον ὕπτιον, τὰ σκέλεα διαγαγὼν τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δὲ ἔνθα, τὴν φύσιγγα καθιέναι ἔστ' ἂν προσκόψῃ, μετρήσῃ τε τὸ βάθος τῆς συρίγγος τῇ φύσιγγι, καὶ σεσέλιος δὲ ρίζαν κόψας ὡς λεπτοτάτην, ὕδωρ ἐπιχέας, βρέχειν τέσσαρας ἡμέρας· καὶ προνηστεύσας πινέτω μέλιτι παραμίσγων τὸ ὕδωρ κατὰ τρεῖς κυάθους· ἐν τούτῳ κάθαιρε καὶ τὰ ἀσκαρίδας. Ὅκοσοι δ' ἂν καταλείφωσιν ἀθεράπευτοι, θνήσκουσιν. Ἐπειτα ὁθόνιον βύσσινον τιθυμάλλου ὁπῶ τοῦ μεγάλου δεύσας, καταπάσσωσιν ἄνθος χαλκοῦ ὁπτόν τετριμμένον, στροβίλῃν ποιήσας ἴσην τῇ σύριγγι τὸ μήκος, ῥάμμα διεῖς δι' ἄκρας τῆς στροβίλης καὶ αὐθὶς διὰ τῆς φύσιγγος, ὕπτιον κατακλίνας τὸν ἄνθρωπον, κατοπτῆρι κατιδὼν τὸ διαβεβρωμένον τοῦ ἀρχοῦ, ταύτῃ τὴν φύσιγγα διεῖναι· καὶ ὁκόταν παρακύψῃ ἐς τὸν ἀρχόν, ἐπιλαμβανόμενος ἔλκειν, ἄχρις οὗ ἢ στροβίλῃ διωσθῇ καὶ ἰσωθῇ τῷ τε ἄνω καὶ τῷ κάτω· ἐπὴν δὲ ἐσωσθῇ, βάλανον ἐνθεῖς κερατίνην ἐς τὸν ἀρχόν, γῆ διαχρίσας σημηκτρίδι, τὸν ἀρχόν ἑῶν· ἐπὴν δὲ ἀποπατέῃ, ἐξαιρέειν καὶ αὐθὶς προστιθέναι, ἕως ἂν πεμπταίῃ γένηται· ἕκτη δὲ ἡμέρῃ ἐξαιρέειν, ἔλκων τὴν στροβίλῃν ἕξω τῆς σαρκὸς· καὶ τρίψαι στυπτηρίην μετὰ ταῦτα, καὶ πλήσας τὴν βάλανον καὶ ἐς τὸν ἀρχόν ἐμβαλὼν, ἑῶν ἄχρις οὗ ἢ στυπτηρίῃ ὑγρὴ γένηται· τὸν δὲ ἀρχόν σμύρνην ἀλείφειν, ἄχρις οὗ ἂν δοκέῃ ξυμπεφυκέναι· Ἐτέρῃ θεραπείῃ ὠμόλινον λαβὼν ὡς λεπτότατον, συμβάλλειν ὅσον σπιθαμιαῖον πεντάπλουν, καὶ ξυμπεριλαβεῖν ἱππεῖν τρίχα· ἔπειτα ποιησάμενος μήλην κασσιτερίνην ἐπ' ἄκρου τετρημένην, ἐνείρας ἐς τὴν μήλην τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠμολίνου συμβεβλημένου, καθιέναι τὴν μήλην ἐς τὴν σύριγγα, καὶ ἅμα τῆς ἀριστερῆς χειρὸς

τὸν δάκτυλον τὸν λιχανὸν καθιέναι ἐς τὴν ἔδρην· ἐπὴν δὲ ψαύσῃ ἡ μήλη τοῦ δακτύλου, ἄγειν ἕξω τῷ δακτύλῳ, ἀποκάμψας τῆς μήλης τὸ ἄκρον καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐν τῇ μήλῃ· καὶ τὴν μὲν μήλην πάλιν ἐξαιρέειν, τοῦ δὲ ὠμολίνου τὰς ἀρχὰς ἀφάψαι δις ἢ τρίς· καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ ὠμολίνου ἐπιστρέψας, ἐπιδῆσαι πρὸς τὸ ἄμμα· ἔπειτα κελεύειν ἀπελθόντα διαπρήσσεσθαι τὰ ἑωυτοῦ. ^[10]

⁴ Ὁκόσον δὴ, σηπομένης τῆς σύριγγος, χαλᾶται τοῦ ὠμολίνου, τοῦτο ἐπιτείνειν καὶ ἐπιστρέφειν αἰεὶ καθ' ἐκάστην ἡμέρην· ἣν δέ σοι τὸ ὠμόλινον διασαπῇ πρόσθεν ἢ τὴν σύριγγα διαβρωθῆναι, πρὸς τὴν τρίχα προσάψας ἕτερον ὠμόλινον διεῖναι καὶ ἀφάψαι (ἡ γὰρ θριξὶ διὰ τοῦτο παραβάλλεται τῷ ὠμολίνῳ ὅτι ἄσηπτός ἐστιν)· ἐπὴν δὲ διασαπῇ ἡ σύριγξ, τάμνεσθαι χρῆ σπόγγον μαλακὸν ὡς λεπτότατον προστεθέντα· ἔπειτα ἐς μὲν τὴν σύριγγα ἄνθος χαλκοῦ ὅπτων συχνὸν τῇ μήλῃ ἐνθεῖναι, τὸν δὲ σπόγγον ἀλεῖψαι μέλιτι, καὶ ὑποβαλὼν μέσον τῷ λιχανῷ δακτύλῳ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς ὥσαι πρόσω, καὶ προσθεῖς ἕτερον σπόγγον ἀναδῆσαι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὃν περ καὶ ἐπὶ τῇσιν αἰμορροΐσιν· τῇ δὲ αὔριον ἀπολύσας, περινίψαι ὕδατι θερμῷ, καὶ σπόγγῳ τῷ δακτύλῳ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς πειρᾶν διακαθαίρειν τὴν σύριγγα, καὶ αὐθις πάλιν τὸ ἄνθος ἐπιδῆσαι· ταῦτα ποιέειν ἑπτὰ ἡμέρας, ἐν ταύτῃσι γὰρ μάλιστα ὁ χιτῶν τῆς σύριγγος ἐκσῆπεται· τὸ δὲ λοιπὸν, ἔστ' ἂν ὑγιανθῇ, τουτέω ἐπιδεῖν· κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον ὑπὸ τοῦ σπόγγου διαναγκαζομένη καὶ ἀναπτυσσομένη ἡ σύριγξ οὔτε πάλιν ξυμπέσοι ἂν, οὔτε τὸ μὲν αὐτῆς ὑγιανθεῖν ἂν, τὸ δὲ πάλιν ξυμπληρωθεῖν, ἀλλ' ἐν ἑωυτῇ πᾶσα ὑγιῆς ἔσται. Ἐν τῇ θεραπειῇ δὲ προσαιονᾶν ὕδατι πολλῷ θερμῷ, καὶ λιμοκτονέειν. Ἦν δὲ μὴ διαβεβρώκῃ ἡ σύριγξ, προμηλώσας μήλην, τέμνε ἕως ἂν διέλθῃ, καὶ ἐπίπασσε ἄνθος χαλκοῦ, καὶ ἑᾶν ἐπὶ πέντε ἡμέρας· κατάχεε δὲ ὕδωρ θερμόν· καὶ ἐπάνω ὕδατι φυρῶν ἄλφιτον κατάπασσε, καὶ φύλλα τεύτων ἐπίδει· ἐπὴν δὲ ἐκπέσῃ τὸ ἄνθος τοῦ χαλκοῦ, καὶ καθαρὸν ἦ τὸ ἔλκος τῆς σύριγγος, ἰῶ ὥσπερ τὴν ἔμπροσθεν. ^[5]

⁶ Ἦν δὲ ἐν χωρίῳ ἦ, ὃ μὴ οἶόν τε τάμνειν, βαθεῖν δὲ καὶ ἡ σύριγξ, ἄνθει χαλκοῦ καὶ σμύρνη καὶ λίτρῳ οὖρῳ διεῖς, κλύζειν, καὶ ἐς τὸ στόμα τῆς σύριγγος μολύβδιον ἐντιθέναι, ὅπως μὴ ξυμφύηται· κλύζειν δὲ πτεροῦ σύριγγα προσδῆσας πρὸς κύστιν, καὶ καθεῖς ἐς τὴν σύριγγα, πρὸς τοῦτο διάγειν κλύζων. Ὑγιῆς δὲ οὐ γίνεται, ἢ μὴ τμηθῇ. Ἦν ὁ ἀρχὸς φλεγμῆνι, καὶ ὀδύνη ἔχῃ καὶ πυρετὸς, καὶ ἐς ἄφοδον θαμινὰ καθίζῃ, καὶ μηδὲν ὑποχωρῇ, καὶ ὑπὸ τοῦ φλέγματος δοκέῃ ἐξιέναι ἢ ἔδρην, καὶ ἐνίοτε στραγγουρίῃ ἐπιλαμβάνῃ, τοῦτο τὸ νόσημα γίνεται, ὅταν φλέγμα ἐς τὸν ἀρχὸν καταστηρίξῃ ἐκ τοῦ σώματος. ^[5]

⁷ Ξυμφέρει δὲ τὰ θερμά· δύναται γὰρ τάδε προσφερόμενα λεπτύνειν καὶ ἐκτῆκεν τὸ φλέγμα, καὶ ἅμα τῷ δριμεῖ τὸ ἄλμυρὸν ἐξυδατοῦν, ὥστε μὴ εἶναι τὸ καῦμα μηδὲ δῆξιν τινα ἐν τῷ ἐντέρῳ. Θεραπεύειν οὖν χρῆ ὥδε· καθίζειν ἐς ὕδωρ θερμόν, καὶ τρίψαντα τοῦ κόκκου τοῦ κνιδίου ἐξήκοντα κόκκους διεῖναι ἐν οἴνου κοτύλῃ καὶ ἐλαίου ἡμικοτυλίῳ, χλινήνας, κλύσον. Ἄγει δὲ ταῦτα φλέγμα καὶ κόπρον. Ὅταν δὲ μὴ ἐν τῷ ὕδατι καθίζῃ, ὡὰ ἐψήσας ἐν οἴνῳ μέλανι εὐώδει προστιθέναι πρὸς τὴν ἔδρην, ὑποπετάσας τι κάτωθεν θερμόν, ἢ κύστιν ὕδατος θερμοῦ πλήσας, ἢ λίνου σπέρμα πεφωσμένον ἀλέσας, τρίψας καὶ μίξας ἴσον ἄλῃτον ἐν οἴνῳ μέλανι καὶ εὐώδει καὶ ἐλαίῳ, καταπλάσσειν ὡς θερμοτάτῳ· ἢ κριθὰς μίξας, ἢ στυπτηρίην αἰγυπτίην τετριμμένην, καταπλάσσειν τε καὶ πυριῇν· ἔπειτα πλάσας βάλανον μακρὴν, καὶ χλιαίνων πρὸς πυρὸς, τοῖσι δακτύλοισι προσπλάσσειν· ἔπειτα ἀκροχλήρον ποιέων, ἐντιθέναι ἐς τὴν ἔδρην· τὰ ἕξωθεν δὲ κηρωτῇ περιλαεῖψαι, καὶ καταπλάσσειν σκοροδοῖσιν ἐφθοῖσιν ἐν οἴνῳ μέλανι κεκρημένῳ. Ἐπὴν δὲ ἐξαιρέῃς, ἐς ὕδωρ θερμόν ἐφίξειν, καὶ συμμίξας χυλὸν στρύχνου καὶ χηνὸς καὶ ὕος στέαρ καὶ χρυσοκόλλαν καὶ ῥητίνην καὶ κηρὸν λευκὸν, ἔπειτα διατήξας ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ξυμμίξας, τούτοις ἐγχρίειν, καὶ ἕως ἂν φλεγμαίνῃ, καταπλάσσειν τοῖσι σκοροδοῖσι θερμοῖσι. Καὶ ἦν μὲν πρὸς ταῦτα ἀπαλλάσσεται τῆς ὀδύνης, ἀρκεῖτω· ἦν δὲ μὴ, πίσαι τὸ μηκόνιον τὸ

λευκόν· ἦν δὲ μὴ, ἄλλο ὅ τι φλέγμα καθαίρει· διαιτᾷν δὲ, ἕως ἂν φλεγμαίνῃ, ῥυφήμασι κούφοισιν. Ἡ δὲ στραγγουρίη ἐπιπίπτει ἐκ τῶνδε· θερμαινομένη ἢ κύστις ἐκ τοῦ ἀρχοῦ προσάγεται τῇ θερμότητι φλέγμα· ὑπὸ δὲ τοῦ φλέγματος στραγγουρίη γίνεται. ^[25]

- 8 Ἦν μὲν οὖν ἅμα τῇ νούσῳ παύηται, φιλέει γὰρ ὡς τὰ πολλὰ οὕτω γίνεσθαι· ἦν δὲ μὴ, δίδου τῶν φαρμάκων τῶν στραγγουρικῶν. Ἦν δὲ ὁ ἀρχὸς ἐκπίπτῃ, ἀνώσας σπόγγῳ μαλθακῷ, καὶ καταχρίσας κοχλίῃ, τῶν χειρῶν δήσας, ἐκκρέμασον ὀλίγον χρόνον, καὶ εἴσεισιν. ^[5]
- 9 Ἦν δὲ μεῖζον ἐκπέσῃ καὶ μὴ μένῃ ἔνδον, διαζώσας ἐν τῇσι λαγόσι, καὶ ὑφείς ὀπισθεν ἐκ τοῦ διαζώματος ταινίην, ὥσας ἔσω τὸν ἀρχόν, προσθεῖναι σπόγγον μαλθακὸν βρέξας ὕδατι θερμῷ, ἐνεψήσας λωτοῦ πρίσματα· καταχέαι δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἀρχοῦ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὕδατος, τὸν δὲ σπόγγον ἐκπίεσαι· ἔπειτα ὑποτείνας τὴν ταινίην διὰ μέσων τῶν σκελέων, ἀναδῆσαι περὶ τὸν ὀμφαλόν. Ὅταν δὲ θέλῃ ἀφοδεύειν, ἐπὶ λασάνοισιν ὡς στενοτάτοις ἀφοδεύετω· ἦν δὲ παιδίον ἦ, ἐπὶ γυναικὸς τῶν ποδῶν, πρὸς τὰ γούνατα προσκλιθεῖς. Ὅταν δὲ ἀφοδεύῃ, τὰ σκέλεα ἐκτεινάτω· οὕτω γὰρ ἂν ἥκιστα ἐκπίπτῃ ἢ ἔδρῃ. Ἦν δὲ ὑγραίνεται ὁ ἀρχὸς, καὶ ἰχώρ ἀπορρέῃ, περινίψαι τρυγὶ κεκαυμένη καὶ ὕδατι ἀπὸ μυρσίνης, καὶ ἀδιάντον ξηρήνας καὶ κόψας, διασήσας, κατάπασσε. Ἦν δὲ αἰμορροῇ, περινίψας τοῖσιν αὐτοῖσι, χαλκίτιν καὶ πρίσμα κυπαρίσσου ἢ κέδρου ἢ πίτυος ἢ τερμίνθου τρίψας, συμμίζας τῇ χαλκίτιδι ἴσον, καταπλάσσειν, τὰ ἔξωθεν δὲ κηρωτῇ παχείῃ περιαλείφειν. Ὅκοταν ἀρχὸς ἐκπίπτῃ καὶ μὴ θέλῃ κατὰ χώρην μένειν, σίλφιον ὅτι ἄριστον καὶ πυκνότατον ζύσας λεπτὸν καταπλάσσειν. Καὶ τοῦ παρμικοῦ φαρμάκου πρὸς τὴν ῥῖνα προστιθέναι καὶ παροξύνειν τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ὕδατι θερμῷ περιπλύνας σίδια, καὶ στυπτηρίην τρίψας ἐν οἴνῳ λευκῷ, καταχέαι τοῦ ἀρχοῦ, ἔπειτα ῥάκεα ἐμβαλεῖν, καὶ τοὺς μηροὺς ξυνδῆσαι ἡμέρας τρεῖς, καὶ νηστεύετω, οἶνον δὲ πινέτω γλυκύν. Ἦν δὲ μὴδὲ οὕτω διαχωρῇ, μίλτον μίξας ὁμοῦ μέλιτι διαχρίετω. Ἀρχὸς ἦν ἐκπίπτῃ καὶ αἰμορροῇ· ἄρου ρίζης περιελὼν τὸν φλοιὸν, ἐψεῖν ἐν ὕδατι· ἔπειτα τρίβειν ἄλῃτον ξυμμίσγων, καὶ καταπλάσσειν θερμόν. Ἄλλο· τῆς ἀμπέλου τῆς ἀγρίης, ἦν ἔνιοι καλέουσι ψιλώθριον, ταύτης τὰς ρίζας τὰς ἀπαλωτάτας περιζέσαντα ἐψῆσαι ἐν οἴνῳ μέλανι ἀκρήτῳ αὐστηρῷ· ἔπειτα τρίψαντα καταπλάσσειν χλιηρόν· ξυμμίσγειν δὲ καὶ ἄλευρα, καὶ φυρῆν ἐν οἴνῳ λευκῷ καὶ ἐλαίῳ χλιηρῶς. Ἄλλο· κωνείου καρπὸν τρίβοντα, παραστάζειν οἶνον λευκὸν εὐώδεα, ἔπειτα καταπλάσσειν χλιηρόν. Ἦν δὲ φλεγμαίνῃ, κισσοῦ ρίζαν ἐψήσας ἐν ὕδατι, τρίψας λεῖον, ἄλευρον ξυμμίσγων ὡς κάλλιστον, ἐν οἴνῳ λευκῷ φυρήσας, καταπλάσσειν, καὶ ἄλειφα πρὸς τούτοις ξυμμίξας. Ἄλλο· μανδραγόρου ρίζαν μάλιστα μὲν χλωρὴν, εἰ δὲ μὴ, ξηρὴν, τὴν μὲν οὖν χλωρὴν ἀποπλύναντα καὶ ταμόντα, ἐψῆσαι ἐν οἴνῳ κεκρημένῳ, καὶ καταπλάσσειν· τὴν δὲ γε ξηρὴν τρίψαντα καταπλάσσειν ὁμοίως. Ἄλλο· σικύου πέπονος τὸ ἔνδον τρίψας λεῖον καταπλάσσειν. Ἦν δὲ γένηται ὀδύνη καὶ μὴ φλεγμὴν, λίτρον ὀπτήσας ἐρυθρόν, καὶ τρίψας λεῖον, καὶ στυπτηρίην, καὶ ἄλας φώξας, καὶ τρίψας λεῖους, συμμίζαι ἴσον ἐκάστου· εἴτα πίσση ξυμμίξας ὡς βελτίστη, ἐς ῥάκος ἐναλείψας, ἐντιθέναι καὶ καταδεῖν. ^[35]
- 10 Ἄλλο· καππάριος φύλλα χλωρὰ τρίψας, ἐς μαρσίπιον ἐμβαλὼν, προσκαταδεῖν· καὶ ἐπὶ καίειν δοκέῃ, ἀφαιρέειν καὶ αὐθις προστιθέναι. Ἦν δὲ μὴ ἦ φύλλα καππάριος, τὸν φλοιὸν τῆς ρίζης κόψας, φυρήσας οἴνῳ μέλανι, τὸν αὐτὸν τρόπον καταδεῖν. Τοῦτο καὶ πρὸς σπληνῶν ὀδύνην ἀγαθόν. Τούτων τῶν καταπλασμάτων δύναται τὰ μὲν ψύχοντα κωλύειν ῥεῖν, τὰ δὲ μαλθάσσοντα καὶ θερμαίνοντα διαχεῖν, τὰ δὲ ἐς ἐσωτὰ ἔλκοντα ξηραίνειν καὶ ἰσχυραίνειν. Τοῦτο δὲ τὸ νοῦσημα γίνεται, ὅταν χολὴ καὶ φλέγμα ἐς τοὺς τόπους καταστηρίξῃ. Ἀρχοῦ δὲ φλεγμὴναντος, διαχρίειν τῷ φαρμάκῳ, ὅπῃ ἢ ῥητίνῃ καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ὁ κηρὸς καὶ ἡ μολύβδαινα καὶ τὸ στέαρ· ὡς θερμότατα διερρήθησαν καταπλάττεσθαι. ^[15]